

बाल बाटिका

बाल कथा

स्यालको मर्खता

अधि कुनै समयमा एउटा भोको स्याल
 आहारको खोजीमा हिँडेको थियो । धुन्दै
 जाँदा ऊ कुनै गाउँमा पुग्यो । उसलाई
 देख्ने बित्तिकै कुकुरहरू भुक्ल लागे । अब
 उसलाई आपत पन्यो । तैपनि हिम्मत हारेन
 र लुक्कना का लागि एउटा घर भित्र छिँच्यो ।
 घर धोबीको थियो कुनामा कैत ठुलो झ्रम
 थिए ।

यथो । उसलाई लुक्न यहा स्थान उपर्युक्त
लाग्यो र भित्र द्विरेर रात बितायो ।
बिहान ड्रमबाट बाहिर टाउको निकालेर
हैन्यो तर त्यविबेलासम्म कुकुरहरू
फर्किसकेका रहेष्ठन् । बल्ल बाहिर
निस्क्यो । ऊ भोको त थियो त्यसमाधि
गहिलेसम्म तिख्खा पनि लागिसकेको थियो
एसैले पानी खोज्दै कुनै नदी किनारमा पुगे
पानी खान लाग्यो । ठिक यही बेला
पानीमा आफुनो छाया ढाक पन्यो ।

आखिर फुट भनेको फुट
तै हो । जीतसुके चलाउ भए पनि
जीतसुके चलाइपूर्वक गरिएको भए
पनि एक न एक दिन पत्ता
लागिएछ । मर्ख बनाउन सकिलै
हुँदै, बनाउन सकिलै तर सैर्पै
सिकिन, सकिलै कस्लाई सैर्पै
बनाउन सकिलै भने पनि सैवलाई
सैर्पैभिरं भने बनाउन सिकिन भने त
भनाइ नै छ । थाराद्विहारीहरूको
जानकारीका लागि यहाँ सम्बन्धनी
एउटा कथा प्रस्तुत भयोको छ ।
अथ कृषी समयमा एउटा
भोको स्थान आधारको खोजीमा ढिँडेको
यिथो । घुण्डै जाँदा कूँ कूँ गाउँ
पार्सो । असामान्य त्रैमाणिक विभिन्नै
कुकुरहरू भयन लागे
आपात पच्यो । ऐपनि
लुम्बनका लागि एउटा धर
धर थारीको यिथो कृ
कृ यिथो । उत्तराल्डि
उपयुक्त लायो तर
वितान । वितान र
टाउको निकाले र
त्यतिविलासम्म कुकुर
रहेक्का । बल वाहिङ्ग
भोको तर यिथो समयमा
यिथो पनि लायामिको
मायी झोप्चै कैन नदी
पानी द्वान लायो ।
परामिता आफ्नो छाया

डढेलोबाट बचौं र बचाऊं

- सलाहूं लाईटरजस्ता प्रज्वलनशील वस्तु बालबाबाकोले भेदै ठाउँमा नरारू,
 - जगतमा सलाहूं तथा लाईटरको प्रयोग नगरी र गर्नै पनि भए साथापनी पूर्वक प्रयोग गरी रासायनिक तिरायाँ,
 - सानो अवधारणाले जगतमात्र होइन आसपासका वस्ती समेत उताडू हन सक्छन्,
 - जन, धन र बनको सरक्षण गरौ,

अनुरोधक डिभिजन वन कार्यालय मुख्यमंत्री प्रधानमंत्री

थियो । कारण के पास जुन इम्माऊ लुकेको मरीको इम थियो । संशोधन शरीर नीलो हुन पुरोको पाती खायो र आशच्चर्य लाययो तर भद्रियो देखिच्च वस्त्ररूप देखेर डररे भागन लागे । यसैको आडमा जङ्गल

विचार गयो औ विवरण
‘जङ्गलास’
दिवंगीहनोन्हेकै
तपाईंहाँकै सुरक्षा का ला
यसैसुत्तिर स्वयं सुट्टिक
मलाई दुर्वा बारापा पठाए
आजेवारा तपाईंहाँका गाँ
गाँ । तपाईंहाँका गाँ
ए । जे पर्यं पर्य मलाई
अब तपाईंहाँसे मेरो राज
बस पाउनुहोस् । उ
जनारालाई दिक्के आलाहुकोटा
लासपूर्छ उल्ले भनी
सेनापाति फदमा चितुवा
सारिच फदमा चितुवा
गच्छो । अनि आफालाई
दुर्ले आलाहुकोटा
निकालाको धोधाणा गच्छो

अब स्थानवाले
सुरु भयो । दिनभर हार्टी
धूम्यो । उसका करनेवाला
वित्तवर र बैंची सिकाही
ऊ मास जाय आग्निध्य
हाडवर्हर र खारे न
उनीहलूलाई दिन्याई
केही समय झटको हैं
त्यतिवेला उसलाई
आफूलाई भायायामी संपरि
तर झटु सर्वैभरि कहा
उसलाई परि विवाह ग
ऋ एक दिन विवाह ग
आए आ तकाउडे
बेला पर कैत जङ्गलबाट
आयो । स्थानहर्को

एउटा कराएपाँच सब
स्याल कराएको सुन्ने
आफूलाई राजा हुँ ४
करायो । ब्रह्मसारीको
नाटक गरेको भए पनि
ऊ स्याल नै । अरू
वित्तिकै ऊभित्र स्याल
आयो ।

जब अन्य का
आवाज सुने तब उनीहीं
असमिति बहुत भैरव लाए
जाती हैं आपको विदेशी
वनोंको पढ़ने निके रियासा
उमायां बाहिगणे। यद्यपि
ज्यामां बचाउने प्रयत्न
तर से लिम्पिधि लाए
हैं। मिलेर प्रयास
बाधालाई त मार्ना सक्त
यिथो खाल। जबते ही
गरे पर फैली लालानी
उक्तों का कामकामाम
बनाना। दैरे पलवेहिंदी
एआएको यस कथामा के
त्यो त बाधा छैन तर
जहाँ तरीके हूँहुँ
त्यसी पर बहुत हूँहुँ
ज्यामां बाहिगणाई
अन्याएको यिथो। दोसों
चलावू गरा पाने आविष्ट
जाग्रत्त आएरी आदानी
यिथो। यसमा त मात्र
पर्यां र। उन्हें त्यही
रोपेको यिथो।

ਖੁਸੀ ਰੋਪਿੰਦੇ ਛ ਯਹਾਂ

◆

(पहिलो दृश्य)

(जीविकाको व्यस्त समयमा पनि भावनाको प्रसव पीडाले मिठास दिँदो

बदलामा अर्थे प्रदान पानी हुन्छ । यदि हाला अझलाई दान गर्न पाएको भए शरीर अपारा, आर्थिक सपाही भेट्टू हुन्त्यो हामीलाई हापो मानजीले । मञ्चवा : (दीर्घ व्यसन तार्क) तपाहिस्सूको अन्तर्मुखीयता बढाउन छ । गाउडेको दानाहा अस्तिलाई पछि पानी भाइलाई शिखाउने सक्षम बनाउनु छ । भुजुङ फरेव रचेर मेरा बाउआमालाई सकाराको अगाडि सुधै मञ्चवा कुमारी 'उत्तिण्डि' । (ताउडेको लालिने पाटोदेखि दालिने हात द्वारा देवतिरको दृष्टे खुट्टोसम्म सेतो व्याघ्नीलाई देखि कसीकी वै धैर्यालाई कारागारी मञ्चवा प्रवेश हुन्दै चर्चा । सहारा दिएर भयानको कुर्मीमा राख्ने नाटक ।) एकाकी : (मञ्चवा प्रवेश गर्ने) संलाई शक्ति ! मञ्चवालिर द्वारा गौंथली यहाँ नै हुन्दूहुन्दू

मार्किन मानन र पतलावां बुर्जु चाटन बाच्य बानाको दृश्य सम्भवा अर्थात आगो बाल्कुच मुख्यता । केवल पैसा चाहिए, याइहरू जे पीछा गर्नु । एकाकी : मञ्चनजीनी जस्तै परस्परिंदित सदस्यले तै यो साम्याली आर्ड बर्बरिंद्र । हामी पनि शोभित बर्बालाई नै संस्थापन सदस्यता दिए प्रयास गर्नु । अब हामी एउटा सर्तनामा पर्ने । ताकि भौलि सदस्यले उदारताको दुखम उदारता मञ्चनाले जसले अर्थात् अधिक रहेर अस्तु अल्लाह द्वारा आद्य उदारतालाई विद्यमान अधिक भए । रपरचिकिर्णालाई आगत बढाउदै जाई, यद्यै रहेन आफू विवाह भइकोको । नाटक : अब म मञ्चनजीनीको अझहरू बहुरीरामा विभक्त भएर यजमा पाउनेकोलाई आवासिको गर्नु । मञ्चनजीनीको अझ प्रदान कार्यको

कूटी किसिमको मनगढान्ते आरोप लगाई, संस्थालाई उत्तुर नहालुन्, भन्नको खालिराइ । अग्ने तार्हालाई चापस हल्ला अधिगम भूत्तान गम्हे छौं छौं । (त्वयी हुँदूरामाय नायकामा कामामा सही गार्हिङ्ग मञ्जन) र पाँच सर्त नेटोको एक बड्डल वै पा लेडिङ व्याघामा राखेर वाहिरेन्द्रन्धन । (कायलिक्कवाट केही कागामी काम गरेर, एकाई र नाटक वितृप्ति भयो नायिकामा ।)

पान खुसा हुआ था।) १

(दोस्री यथा) (अपेक्षा शन कक्ष में टेलमारिया चिकित्सकीय समाजात्मक छात्र। भित्ताको आधुनिक यवरप्रभाव जोलिएका एक जार पाँडे खट। एक विपरीतको सातामा एवं दूर्विवरणको बेटी लक्ष्मण सुतीको छात्र। अर्कोमा मञ्चन दुष्कृष्ण कवरे दैछन्।

दिव्य वशाला टक लिहा बनाउँनुपारा
यो नामकालीन उपासन बासाउँ भाष्ट भयेन
नायकजूल्ये परित श्रीमतीको नामा
नायिकाविनाय उपासन बासाउँ भाष्ट।

आरा: आराहुहुरुहुरु मायाको दुरुचोडीजो
श्रीमती नामाक 'नामक' र श्रीमान नामाक
'नामिक' यजु। (दुखि परि तपत्तिलाई

श्वेत दत्त परिषिराणीको डाक्टर भिरिन्दु ।
कैही क्षणी आशेशना को ओराहर लिए
पयो हो कम्पाउडर खलि ।) मञ्चन : (डाक्टर बर्मा होइदै) रहा जाऊँहो । एकाकी
साथ आवाज दान गर्न मान मानिरेको
छैन । लिज मलाई छोडिन्दूलोस ।
एकाकी : (डाक्टर बर्मा) ताहाङ्को भनाइ
संस्कार सग्याए परिपति विपरीत है छ ।
पचास हजार साँवा आज संस्कार
मञ्चनालाई अस्त्रमा बाटाउ राखो क्यों
मञ्चनालाई खादा ओढाई खुट्टो खोएर
समाप्त गरे । आवासिक मञ्चनलाई
नायिकालाई अनुभव छुट्टै बोलाउन्ने
उत्तराको साथ आफूले दिएको
आवासिक धेरैपल चीम्ही, एटी आमाले
हराएको नानी भेटेर माया राखेकै । अनिन
नायिकालाई उभाज्ने आगू खुलालाई
हीरीरहन्न । कौन समय त्य खुट्टैलाई
राखो बनाउन दिनभरि मादी राहन्नै ।
कानून कार्यालय बोलेको बैलोचन

यो बेला ये वन्दे पिंडी नामे ल्याकर क्ष तपाईंसँग ? कम्पोडर : शीर्षीकीय चरित्रलाई समृद्ध उत्तर सपना भज्ञ अवश्यको दौड्हैन ? भूपु अनिकारक पर्याक्ष, गाडामा । छरपटाट आँखैन्ना आकासा हेरे र थांकेकोका क्षर् माच्छहरू । त्वसको प्रभाव सहरसम्म पुणिसक्यो ।

दृष्टिवाहन के दी : मध्यनजीव, मेरो नाम नायिका
विश्वी ! धिक्षा मार्गे मलाई अंखा
दान गरेर अचकार साम्राज्यात मुर्ति
दिनुवेस् । मलाई जनाउदे आमालाई
देखिदिनोस् । माथ्येको रूप, रङ्ग, डाल,
चालका कुरा गर्भूँ यो कत्तो हन्द ?
घाम, जन र तारा छाँ रे आकाशमा ।
यह देख देव पाए ... म श्याम छु ।
साथीहरू भन्दू, म रासी छु । राप्तो
अभियालाई आमान्तर गेद, सर्वेकाइ
आत्माका अित्य डेक्सम वसिदिन
उत्तरोग्य गाईछु । एकामा किम्बु हाँहच्च
अन्तिम एउ जाम महिला किम्बु हाँहच्च
सु त्रसीहीतामाया 'छायाकार' ।
मध्यनजीवो एकमुरी केश मारेर अग्नो
चिङ्गे क्वालामा रोपन । प्रक्रितिको
लीला भानी त जनशील माञ्चेको
लीला । रोपेको कंठेत शील द्वारा
द्वेषन थालपछि उहोको चिन्हे क्वाला

नरपतों के हों ? कल्पना र सपनाको यथावत दिवेतो । अनुचनः (नायिकलाई निर्मितम् हैं) थीं छ नयिका मर्सण उत्तराली बांधी । दाँ, एकाकिर हैंदि । स । दाहिनो आँखि किकेर नायिकलाई प्रत्यापत्तेन गरीदिनोस् । (पर्वत खुल्च । वर्णमायि विचुटी रेखादारा लेखिन्द्र-यहाँ शुश्री रोपित ।)

संग्रह दृष्टि (फूलोंपूर्वते सजिंहको मञ्च । मध्य भागमा राष्ट्रियोंको छ, दूसरे कुर्की । दुड्हिर छन् अन्य कुर्कीसँग, भास्त्रियोंको रुपरूप ध्रुवाको लेखकर लेखकर देखेयामा । मञ्चवायाडि दर्शकाव खचाचाच छन् ।) नाटकः (मञ्चवाया प्रवेश करते । दर्शक भास्त्रियामाम संस्कारमा विकारान् । (त्रै लाल उत्तरार) सक्रावत । करम म ती मात्रा व्यक्तिनां निम्नस्थाइहोहु । उहाँ हनून्द्व अभेरिकन वैज्ञानिका अनुसन्धान केन्द्र प्रइदियो । अन्य दे जाने पनि अनुसन्धान गर्ने सूचना दिवसकाका छन्, याहाँ देशलाई । आस्ट्रो-स्थानामार्गामा ज्यायाकर्ज़लाई आस्ट्रो-स्थानामार्ग गर्न अनुरोध गर्दछु । एकाकी । अब हामी सामूहिकतिक कार्यक्रममा उत्तराली गर्न राहिदैका छौं । उत्तराली गर्न राहिदैका छौं । कानुनमा अडवाचाही अवाम भने अको वर्ष मेरो कोलालालै यही ल्याएर देखाउनेहो छ । त रसाया भन्दा तारिखीरूप मञ्चना नन्दन्होस् । पूर्ण उत्तरानको स्वाद विशेषतामा पार्दीहो । इस्प्रेस्टोर बघ्यवाद तारिखालै । आवश्यक पर्याप्त भने आउने छ, कानुनको परिसरकोर । अत्मा याहाँलै रसेवालै सक्राव । (प्रत्यक्ष खस्तु ।)

